

[Niels Helveg Petersen]

en anden politik vedrørende valutakursfastsættelsen, end vi tidligere har haft. Vi lever jo nu ikke med de forhold, som var gældende i mange år, at valutakurserne lå fast, idet valutakurserne med jævne mellemrum er under pres. Vi har selv været nødt til at foretage valutakurstilpasninger, -justeringer, eller hvad man skal kalde det, ved gentagne lejligheder, hvilket har bidraget til at placere valutapolitikken mere centralt i den økonomiske politik.

Vi har for at nævne et andet forhold, der skinner i øjnene, når vi ser på vores institutioner inden for penge- og kreditpolitikken, en uden tvivl helt forældet nationalbanklovgivning, hvor kun få bestemmelser faktisk er i kraft, og hvor der i allerhøjeste grad kunne være grund til nærmere at overveje det lovgivningsmæssige grundlag.

Vi har et kapitalmarkedsråd, som ikke fungerer, og som jeg ikke har noget ønske om at sætte i funktion nu, men som vi da i hvert fald har på papiret, og som blot ikke på nogen måde lever op til, hvad man i sin tid skitserede som opgaverne for kapitalmarkedsrådet.

Min konklusion af dette er, at der er et betydeligt behov for grundlæggende overvejelser med hensyn til penge- og kreditmarkedets funktioner og institutioner. Der har jo også vist sig på det seneste en betydelig interesse fra flere sider for at få en sådan gennemgang af institutionerne på vores kapitalmarked. Som tidligere anført af hr. Erling Olsen har sparekassernes formand været inde på den tanke, at der var behov for, at man fik nedsat en egentlig pengepolitisk kommission, der kunne kulegrave de institutionelle forhold på penge- og kreditmarkedet. Jeg er overbevist om, at det vil være nødvendigt i løbet af kort tid at iværksætte mere grundlæggende overvejelser om disse forhold. Gør man det ikke på et tidligt tidspunkt, vil vi blive tvunget til fortsat at improvisere, og det tror jeg ikke vil være hensigtsmæssigt.

Vi har altså i det radikale venstre et ønske om, at man snart tager fat på at gå vores penge- og kreditmarked nøje efter i sømmene for at se på de institutionelle forhold, de fædselsregler, der skal være gældende. Jeg kan allerede nu bebude, at det radikale venstre i løbet af den kommende samling, hvis ikke det i mellemtiden skulle være sket fra andres side, vil fremsætte forslag om, at vi

får nedsat en sådan penge- og kreditpolitisk kommission, der kan overveje, hvilke ændringer på hele vores penge- og kreditpolitiske område der vil være nødvendige.

Alfred Hansen (DR):

Penge har det ligesom en hvilken som helst anden vare: de er underkastet loven om udbud og efterspørgsel. Hvis der er stor efterspørgsel efter penge, stiger prisen på penge, og det vil sige, at renten bliver højere; hvis der er ringe efterspørgsel, falder prisen, og det vil sige, at rentehøjden falder.

Når vi har så høj en rente, som vi har, kunne det tyde på, at der er meget stor efterspørgsel efter penge. Det er der også. Hvorfor så det, hvorfor er det så godt at låne penge? Ja, det kan man nok ikke give et entydigt svar på, for der er flere faktorer, der spiller ind.

Der er først og fremmest inflationen. Vi har den store inflation, der skaber det spørgsmål: hvad skal man gøre for at få del i inflationsgevinsten? Har vi mulighed for at anbringe penge et eller andet sted, som kan give en god, solid afkastning, investere penge i noget, der værdifast? Det er i og for sig besynderligt, at hverken regeringen eller regeringsforligspartierne har haft blik for, at man kunne sætte ind her.

Det er sådan, at hvis man låner penge i en bank, giver man ca. 17 pct. Det lyder som usædvanlig meget, men vi ved, at skatten betaler ca. 10 pct., således at den reelle udgift for låntageren altså er ca. 7 pct. på årsbasis. Man kan godt, hvis man har forstand på de dele, anbringe pengene sådan, at de med garanti afkaster 25-30 pct. om året skattefrit. Det kan man gøre, hvis man låner penge eller har dem i forvejen og anbringer dem i f. eks. jord, som er et godt spekulationsobjekt uden risiko for tab, men med et helt stensikkert bevis for, at man kan tjene 25-30 pct. om året.

Derfor synes jeg, at denne debat i dag, hvis den skal drejes i en anden retning, som mange ordførere har været inde på, må drejes derhen, om regeringen vil tage initiativ til at forhindre spekulationsmuligheder, om regeringen vil fremsætte lovforslag, som forhindrer, at man kan anbringe penge til uproductive formål med en stor afkastning for øje.